

HOTĂRÂRE

mun.Chișinău

05 mai 2017

Nr. 150/8

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Anatolie Galben
Olesea Plotnic

examinând, în ședință închisă, contestația declarată de către Procurorul General Eduard, Harunjen împotriva deciziei Inspecției judiciare din 10 februarie 2017 în privința judecătorului Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea,-

CONSTATĂ :

La 09 februarie 2017, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit o sesizare din partea Procurorului General, Eduard Harunjen, prin care solicită tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea.

Autorul sesizării a solicitat aprecierea acțiunilor judecătorului Cristina Cheptea, admise la emiterea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 12 mai 2014, prin care a fost achitat inculpatul Vadim Popovici, sentință care, prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14.12.2016, a fost casată cu condamnarea lui Vadim Popovici.

Prin decizia Inspecției judiciare din 10 februarie 2017, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea Procurorului General, Eduard Harunjen, deoarece învinuirile aduse judecătorului Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În urma verificării sesizării, Inspecția judiciară a constatat că, autorul sesizărilor nu face referință la abaterile disciplinare prevăzute de lege, susținând ilegalitatea acțiunilor judecătorului, în esență exprimându-și dezacordul cu sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 mai 2014.

Inspecția judiciară a remarcat că prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 mai 2014, Popovici Vadim a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Popovici Vadim a fost condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul adjunct al Procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Valeriu Dubăsari, de avocatul Alexandru Raciula și de inculpatul Popovici Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate. Totodată instanțele de apel și de recurs nu au concluzionat că instanța de fond la judecarea cauzei penale a încălcat normele imperative a legislației sau practica judiciară uniformă.

Împotriva deciziei din 10 februarie 2017, a declarat contestație Procurorul General, Eduard Harunjen care, invocând argumentele expuse în sesizare, consideră că Inspecția judiciară neîntemeiat a respins sesizarea depusă la acțiunile judecătorului Judecătoriei Bălți, (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea, solicitând anularea deciziei și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului vizat pentru încălcarea prevederilor legii, invocând aceleași argumente ca și în sesizare.

Analizând temeiurile invocate în sesizare și contestație, studiind materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de către Procurorul General, Eduard Harunjen urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevazute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10

zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Completul de admisibilitate a constatat că, Procurorul General Eduard Harunjen de fapt nu este de acord cu modalitatea de examinarea a cauzei penale, și anume cu sentința Judecătorei Sângerei din 12 mai 2014, emisă de judecătorul Cristina Cheptea.

La acest capitol, Completul de admisibilitate notează că, potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se desfășurează prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se desfășurează în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătorec poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

La acest capitol, se reține și pct.31 din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, unde Curtea a notat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte. Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în desfășurarea justiției, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, Curtea a menționat că doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în desfășurarea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Cele menționate se regăsesc și în Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilități.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, argumentele invocate de către petiționar referitor la ilegalitatea hotărârii judecătorești pronunțate de către judecătorul vizat, nu este bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea hotărârii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual penală și că hotărârea pronunțată în cauză este vădit ilegală, după cum susține autorul sesizării.

Legiuitorul, în art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare, pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului.

Reieșind din conținutul sesizării și contestației, petiționarul nu face referință la careva abatere disciplinară, prevăzută de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Astfel, simplul fapt că instanțele ierarhic superioare au casat sentința Judecătorei Sângerei din 12 mai 2014 și a emis o nouă hotărâre, nu fac sub nici o formă dovada incompetenței profesionale grave și

evidente a judecătorului și nu poate constitui prin sine însuși un temei de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului vizat

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare și contestație de către Procurorul General, Eduard Harunjen, nu pot fi reținute și nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția judiciară a constatat existența unor temeiuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că, în acțiunile judecătorului Judecătorei Bălți (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către aceasta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvîrsirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeiuri de a considera admisibilă contestația declarată de către Procurorul General, Eduard Harunjen împotriva deciziei Inspekției judiciare din 10 februarie 2017.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarului, Inspekția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorului, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de către Procurorul General, Eduard Harunjen împotriva deciziei Inspekției judiciare din 10 februarie 2017 referitor la acțiunile judecătorului Judecătorei Bălți, (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea.

Reieșind din cele expuse și conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecatorilor, Completul de admisibilitate

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă de către Procurorul General, Eduard Harunjen împotriva deciziei Inspekției judiciare din 10 februarie 2017 de respingere a sesizării acestuia privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătorei Bălți (sediul Sîngerei), Cristina Cheptea.

Hotărârea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președinte

Elena Covalenco

Membrii

Anatolie Galben

Olesea Plotnic